

Mokytojo knyga

¹ *Mokytojo, Dovydo sūnaus, karaliaus Jeruzalėje, žodžiai.

² †Tuštybių tuštybė! „sako Mokytojas. „Tuštybių tuštybė! Viskas tuštybė!

³ Kokia pasilieikanti nauda žmogui iš viso jo varginančio darbo, kuriuo jis nusivargina po saule? ⁴ Karta nueina ir karta ateina, bet žemė lieka per amžius. ⁵ Ir saulė teka, ir saulė leidžiasi bei skuba į savo vietą, iš kur ji pateka. ⁶ Vėjas pučia į pietus ir pasisuka į šiaurę, vis sukasi ir sukasi, ir grįžta vėjas pagal ‡tą patį sukini. ⁷ Visos Šupės teka į jūrą, tačiau jūra neprisipildo. Į vietą, iš kurios upės išteka, ten jos *vėl suteka. ⁸ Visi dalykai vargina, žmogus nesugeba to išreikšti; akis žiūrėdama nepasisotina, ir ausis klausydama neprisipildo.

⁹ Kas buvo, tas bus, ir kas buvo daroma, tas bus daroma, ir po saule nieko nėra nauja. ¹⁰ Ar yra kas, apie kurį galima pasakyti: „Žiūrėk, tai šis tas nauja“? Tai *jau* buvo anksčiau per amžius, kurie buvo pirma mūsų. ¹¹ Nebeatsimenama

---

* **1:1** „Mokytojo“ – Hbr. „kohelet“, t. y. susirinkimo pranešėjas, lektorius, paskaitininkas, kas suburia žmonių grupę ir juos moko. † **1:2** „Tuštybių tuštybė!“ – Arba „Garų garas!“ ir pan. visur šioje knygoje, kur vartojamas žodis „tuštybė“; pabrėžiamas laikinumas ir neefektyvumas. ‡ **1:6** „tą patį“ – T. „savo“. § **1:7** „upės“ (2 k.) – Arba „upeliai“. * **1:7** „vėl suteka“ – Hbr. „grįžta tekėti“.

tų *dalykų*, kurie anksčiau buvo, ir tų, kurie bus ateityje, neatsimins *tie*, kurie bus po to.

¹² Aš, Mokytojas, Jeruzalėje karaliauau Izraeliui. ¹³ Ir nukreipiau savo širdį ieškoti ir tyrinėti išmintimi viską, kas darosi †po dangumi; šį †nuožmų darbą Dievas davė ŠAdomo sūnams, kad juo užsiimtų. ¹⁴ Mačiau visus darbus, kurie daromi po saule; ir štai viskas yra tuštybė ir dvasios varginimas. ¹⁵ Kas kreiva, to neįmanoma ištiesinti; ir ko trūksta, to neįmanoma suskaičiuoti. ¹⁶ Pats bendravau su savo širdimi, sakydamas: „Žiūrėk, tapau aš didžiu, įgijau daugiau išminties už visus, kurie pirma manęs buvo Jeruzalėje! Taip, mano širdis yra *patyrusi daug išminties bei pažinimo“. ¹⁷ †Taigi, nukreipiau savo širdį pažinti išmintį ir pažinimą, †kvailybę ir Špaikyybę. Supratau, kad ir tai yra dvasios varginimas. ¹⁸ Nes kur yra daug išminties, *ten* yra daug sielvarto, ir kas didina *savo* pažinimą, tas didina *savo* skausmą.

2

¹ *Širdyje sau tariau: „Ateik jau, išbandysiu tave linksmybe, taigi džiaukis †malonumais“.

---

† **1:13** „po dangumi“ – T. y. šiapus amžinybės, Žemėje, kitaip tariant „po saule“. † **1:13** „nuožmų darbą“ – Arba „blogą užduotį“, „sunkų uždavinį“. § **1:13** „Adomo palikuonims“ – Arba „žmonių palikuonims“. * **1:16** „patyrusi“ – T. „mačiusi“. † **1:17** „Taigi“ – Arba „Ir“. † **1:17** „kvailybę“ – Arba „kvailą galvoseną“. § **1:17** „paikybę“ – Arba „paiką gyvenoseną“. * **2:1** „Širdyje sau tariau“ – T. „Tariau savo širdyje“. † **2:1** „malonumais“ – Arba „gerais dalykais“.

Bet va – tai irgi tuštybė! ² Apie juoką sakiau: „Jis yra sukvailiojimas!“ Ir apie linksmybę: „Ką ji nuveikia?“ ³ Tyrinėjau savo širdyje, *ką reikštų* vynu pritraukti savo kūną – †tuo tarpu mano širdžiai vis vedant mane išmintimi – Šir *ką reikštų* nusitverti kvailybę, kad suprasčiau, kas yra gera *žmonių palikuonims, ką jie turėtų daryti po dangumi per *tą* savo gyvenimo dienų kiekį. ⁴ †Pasidariau didelių darbų: stačiausi namų, veisiausi vynuogynų; ⁵ pasidariau sodų bei †parkų ir juose pasodinau visokių vaisių medžių; ⁶ pasidariau vandens tvenkinių, kad iš jų laistyčiau augančių medžių mišką; ⁷ įsigijau tarnų bei tarnaičių ir turėjau šsavo namuose gimusiųjų tarnų. Taip pat turėjau daug gyvulių – didžiųjų galvijų ir mažųjų gyvulių – daugiau negu visų kitų, buvusių prieš mane Jeruzalėje. ⁸ Taip pat prisirinkau sidabro bei aukso ir karaliams bei provincijoms *būdingo turto. Ap-sirūpinau giesmininkais bei giesmininkėmis ir tuo, kas †žmonių palikuonių pamėgta, †ir daugybe muzikinių instrumentų. ⁹ Taigi pasidariau didis ir viršijau visus buvusius prieš mane

---

‡ 2:3 „tuo tarpu“ – Arba „ir“. § 2:3 „ir“ – Arba „tai yra“.

* 2:3 „žmonių palikuonims“ – Arba „Adomo sūnums / vaikams / palikuonims“, „žmonijai“. † 2:4 „Pasidariau didelių darbų“ – Arba „Padariau, kad mano darbai didėtų“. ‡ 2:5 „parkų“ – Arba „medžių želdynų“. § 2:7 „savo namuose gimusiųjų tarnų“ – T. „namų sūnų“. Žr. Pr 15:3. * 2:8 „būdingo turto“ – Arba „ypatingo turto“. † 2:8 „žmonių palikuonių“ – Arba „Adomo sūnų / vaikų / palikuonių“, „žmonijos“. ‡ 2:8 „ir daugybe muzikinių instrumentų“ – Hbr. terminas vartojamas ST tik čia.

Jeruzalėje. Be to, dar mano išmintis pasiliko su manimi. ¹⁰ Ir ko tik geidė mano akys, joms neatsakiau. Nesulaikiau savo širdies nuo Šjokio džiaugsmo. Juk mano širdis džiaugėsi iš viso mano triūso, tai tokia buvo mano dalis iš viso mano triūso. ¹¹ Paskui atkreipiau savo žvilgsnį į visus darbus, kuriuos padarė mano rankos, ir į triūšą, kuriuo nusivarginau dirbdamas, ir štai viskas buvo tuštybė ir dvasios varginimas, ir nėra jokios pasiliekančios naudos po saule. ¹² Ir atkreipiau savo žvilgsnį į išmintį, į *kvailybę ir †paikybę; nes ką gali padaryti žmogus, kuris ateis po karaliaus? Tik tai, kas jau buvo daroma. ¹³ Tada aš pamačiau, kad išmintis tiek ‡pralenkia kvailystę, kiek šviesa pralenkia tamsą. ¹⁴ Išmintingasis mato, kur eina, bet kvailys vaikšto tamsoje. Bet taip pat pastebėjau, kad vienodas įvykis atsitinka jiems visiems. ¹⁵ Tada *širdyje sau tariau: „Kaip atsitinka kvailiui, taip ir man įvyks, būtent man; tad kodėl aš buvau pernelyg išmintingas?“ Tada širdyje sau tariau, kad tai irgi tuštybė. ¹⁶ Nes nėra nei išmintingojo, nei kvailiojo išliekančio atminimo, nes ateities dienomis viskas jau bus

---

§ 2:10 „jokio džiaugsmo“ – Arba „jokios linksmybės“. Kitur hbr. žodis הקִיץ (simchah) verčiamas „linksmybė“. * 2:12 „kvailybę“ – Arba „kvailą galvosena“. † 2:12 „paikybę“ – Arba „paiką gyvenimą“. ‡ 2:13 „pralenkia“ (2 k.) – Arba „daugiau duoda pasiliekančios naudos negu“, „naudingesnė už“. § 2:14 „Išmintingasis mato, kur eina“ – T. „turi savo akis savo galvoje“. Tai hbr. kalbos vaizdumo priemonė, kurioje „akys galvoje“ atstoja regėjimą ir suvokimą. * 2:15 „širdyje sau tariau“ (2 k.) – T. „tariau savo širdyje“.

užmiršta. Tad kaip miršta išmintingasis? Lygiai taip, kaip *miršta* kvailasis! ¹⁷ Tad nekenčiau gyvenimo, nes nuožmus man *pasidarė* darbas, kuris daromas po saule, nes viskas *yra* tuštybė ir dvasios varginimas. ¹⁸ Ir nekenčiau †visų savo triūso vaisių, dėl kurių buvau triušęs po saule, nes turiu tai palikti žmogui, kuris bus po manęs. ¹⁹ Ir kas žino, ar jis bus išmintingas, ar kvailas? Tačiau jis valdys visus mano triūso vaisius, dėl kurių buvau triušęs ir ‡pritaikęs išmintį po saule. Tai irgi tuštybė! ²⁰ Todėl nusigrėžiau, kad nuvilčiau savo širdį dėl visų triūso vaisių, dėl kurių buvau triušęs po saule. ²¹ Juk būna žmogus, kuris yra triušęs išmintimi, pažinimu ir bešališkumu. Tačiau žmogui, kuris tuo nėra triušęs, jis tai paliks jo daliai. Tai irgi tuštybė ir didelė blogybė! ²² Nes Šką gi žmogus gauna iš viso savo triūso ir iš savo širdies varginimo, kuriuo jis triūsė po saule? ²³ Nes visos jo dienos – sielvartai, ir jo darbas – širdgėla. Net naktį jo širdis neturi poilsio. Tai irgi tuštybė! ²⁴ Nieko nėra geriau žmogui, kaip valgyti ir gerti ir duoti savo sielai matyti gera savo triūse. Aš ir tai mačiau, kad tai *yra* iš Dievo rankos. ²⁵ Juk kas gali valgyti arba *pajusti *tai* labiau už mane? ²⁶ Nes žmogui, kuris *yra* geras

---

† **2:18** „visų savo triūso vaisių“ – T. „viso savo triūso“, bet tai kalbos figūra, kuri reiškia darbo rezultatus (plg. Pat 5:10, Jn 4:38, Iz 32:17). ‡ **2:19** „pritaikęs išmintį“ – T. „išmintingas“. § **2:22** „ką gi žmogus gauna“ – T. „kas yra gaunama žmogui“. * **2:25** „pajusti *tai*“ – Gal „skubėti *prie to*“ (arba maisto arba darbo).

†jo akyse, *Dievas* duoda išminties, pažinimo ir džiaugsmo, bet nusidėjėliui jis duoda vargingą darbą – rinkti ir krauti, kad šis duotų tam, kuris geras †Dievo akyse. *Nusidėjėliui* tai irgi tuštybė ir dvasios varginimas.

3

¹ Viskam *yra* paskirtas metas, ir *paskirtas* laikas kiekvienam siekiui po dangumi: ² laikas *gimti ir laikas mirti; laikas sodinti ir laikas išrauti, kas pasodinta; ³ laikas žudyti ir laikas gydyti; laikas †griauti ir laikas statyti; ⁴ laikas verkti ir laikas juoktis; laikas gedėti ir laikas †šokinėti; ⁵ laikas Šmėtyti akmenis ir laikas surinkti akmenis; laikas apkabinti ir laikas vengti apkabinimo; ⁶ laikas *ieškoti ir laikas †laikyti praradusių; laikas laikyti ir laikas išmesti; ⁷ laikas †perplėsti ir laikas susiūti, laikas tylėti ir laikas kalbėti; ⁸ laikas mylėti ir laikas nekęsti; laikas karui ir laikas taikai. ⁹ Kokia gi pasilieianti nauda dirbančiajam iš jo triūso? ¹⁰ Mačiau užduotį, kurią Dievas davė Šžmonių palikuonims, kad ja

---

† 2:26 „jo akyse“ – hbr. „prieš jo veidą“. † 2:26 „Dievo akyse“ – hbr. „prieš Dievo veidą“. * 3:2 „gimti“ – Hbr. „gimdyti“. † 3:3 „griauti“ – T. y. griauant padaryti spragą; plg. II Kar 14:13. † 3:4 „šokinėti“ – Plg. I Met 15:29, Job 21:11, Ps 29:6 ir kt. § 3:5 „mėtyti akmenis“ – Būtent į priešo laukus, kad negalėtų auginti maisto; plg. II Kar 3:25. * 3:6 „ieškoti“ – Arba „įgyti“. † 3:6 „laikyti praradusių“ – Arba „prarasti“. † 3:7 „perplėsti“ – Arba „sudraskyti“. § 3:10 „žmonių palikuonims“ – Arba „Adomo sūnums / vaikams / palikuonims“, „žmonijai“.

užsiimtų. ¹¹ *Jis padarė visus *dalykus* gražius kiekvieno *skirtam* laikui, jis taip pat įdėjo †amžinybę į jų širdį taip, kad joks žmogus negali išsiaiškinti Dievo daromo darbo nuo pradžios iki galo. ¹² Supratau, kad nieko geresnio †jiems nėra, kaip tik *žmogui* džiaugtis ir šdaryti gera savo gyvenime. ¹⁴ Žinau, kad visa, ką daro Dievas, išliks amžinai: nieko negalima prie to pridėti, nieko negalima iš to atimti. Ir Dievas yra taip padaręs, kad jo bijotų. ²⁰ *Visi eina į vieną vietą, visi yra iš dulkių, ir visi į dulkes sugrižta.

5

¹ *Elkis apdairiai, kai keli koją į Dievo namus, ir būk labiau pasiruošęs klausytis, negu atnašauti kvailių auką, nes jie nesusivokia, kad daro bloga. ² Nebūk ūmus savo burna, ir neleisk savo širdžiai skubiai tarti žodžio Dievo akivaizdoje, nes Dievas *yra* danguje, o tu žemėje.

---

* **3:11** „Jis padarė visus *dalykus* gražius kiekvieno *skirtam* laikui“ – T. „Visumą Jis padarė gražią jos laikui“. † **3:11** „amžinybę“ – Arba „neapibrėžtą trukmę“; gal „begalybę“. ‡ **3:12** „jiems“ – T. y. žmonėms. Arba „juose“, t. y. tuose dalykuose, kuriuose rašytojas atliko tyrimus. § **3:12** „daryti gera“ – Daug kas verčia „patirti gera / malonumą“ ar panašiai. Anot Charles Ellicott (1819-1905), visur kitur ST tų hbr. žodžių sandara reiškia „daryti tai, kas gera / dora“. Kontekstas gal ir lemtų „patirti gera / malonumą“ interpretaciją, bet, jeigu taip, tada Mok 3:13 yra tik pakartojimas, nes ten sakoma tas pats.

* **3:20** „Visi“ (3 k.) – Kalbama apie gyvūnus ir žmones, kad abiejų fizinio kūno likimas toks pat – sugrižimas į žemę. Žr. Mok 3:21, 12:7. * **5:1** „Elkis apdairiai, kai keli koją“ – Hebraizmas: „Saugok savo žingsnius, kai eini“.

Todėl tavo žodžių tebūna nedaug. ³ Juk sapnas †atsiranda dėl daugybės vargingų darbų, ir kvailio *neapgalvotas* †pasakymas dėl daugybės žodžių. ¹⁰ Kas myli Špinigus, nepasisotins *pinigais, nė mylintis turtingumą – pelnu; tai irgi tuštybė! ¹⁶ O tai irgi yra skaudi blogybė: kaip jis atėjo, lygiai taip nueis, †tad kokia pasiliekti nauda tam, kuris triūsė vėjais?

7

² Geriau eiti į gedulo namus, negu eiti į pokylių namus, nes *toks kiekvieno žmogaus galas, ir gyvas *žmogus tai* dėsis į širdį. ⁵ Geriau išgirsti išmintingojo pabarimą, negu klausytis kvailųjų dainos. ⁶ Nes kaip erškėčių spragsėjimas po puodu, taip kvailio kvatojimas. O tai irgi tuštybė! ⁸ Geresnė †reikalo pabaiga negu jo pradžia, kantri dvasia geresnė negu išpuikusi dvasia. ⁹ Savo dvasioje nebūk greitas pykti, nes pyktis glūdi kvailių užantyje. ¹³ Apsvarstyk Dievo darbą: kas gali ištiesinti, ką jis sukrevino? ¹⁶ Neperdėk, laikydamasis normos, ir nepasirodyk pernelyg išmintingas! Kodėl turėtum save pražudyti? ²⁰ Nes nėra žemėje teisus žmogaus, kuris atlikinėja gera ir nuodėmės nedaro.

---

† 5:3 „atsiranda“ – Arba „ateina“. † 5:3 „pasakymas“ – Hbr. „balsas“, kuris čia rodo į tai, kas pasakytą balsu, t. y. greitą, neapgalvotą dalyką (žr. tolesnį kontekstą). § 5:10 „pinigus“ – Arba „sidabrą“. * 5:10 „pinigais“ – Arba „sidabru“. † 5:16 „tad“ – Arba „ir“. * 7:2 „toks“ – Arba „tai“. † 7:8 „reikalo“ – Arba „kalbos“.

8

4 Kadangi karaliaus žodis turi galią, kas gali jam sakyti: „Kodėl taip darai?“¹² Nors nusidėjėlis šimtąkart atlikinėja bloga ir jo *dienos* prailgintos, vis dėlto aš žinau tikrai, kad bus gera Dievo bijantiems, kurie bijo jo akivaizdoje,

9

10 Visa, ką tik tavo ranka aptinka nuveikti, jėga savąja *tai* nuveik, nes nėra nei veikimo, nei *planavimo, nei pažinimo, nei išmintingumo kape-šeole, į kuri tu eini.

10

1 *Paleisk savo †duoną ant vandens paviršaus, nes tu ją rasi po daugelio dienų.²⁰ Nekeik karaliaus net mintyse, ir nekeik turtuolio savo miegamajame; nes padangių paukštis nuneš *tavo* balsą, ir sparnuotis šisduos žodį.

11

6 Ry tą sėk savo sėklą ir vakare neleisk ilsėtis savo rankai, nes nežinai ar šita, ar ana *sėja* pasiseks, ar abi bus vienodai geros.⁹ Džiaukis, jaunuoli, savo jaunystėje, ir tegul tavo širdis tave

---

* **9:10** „planavimo“ – „išvados“, „suvestinės“, „apskaitos“, „ištirtų dalykų išvadinė schema“; hbr. žodis vartojamas tik šioje knygoje: 7:25, 27 eilutėse ir čia. * **10:1** „Paleisk“ – Arba „Išsiųsk“, † **10:1** „duoną“ – Kai kas mano, kad žodis, išverstas „duoną“ nusako grūdus, iš kurių gaminama duona. ‡ **10:1** „nes“ – Hbr. dalelytė ׀ turi labai daug reikšmių. Gali reikšti „tačiau“, „tikrai“, „nors“, „kada“ ir kt. § **10:20** „išduos“ – T. „pasakos“.

džiugina tavo jaunumės dienomis, ir vaikščiok savo širdies keliais ir savo akių regėjimu. Bet žinok, kad dėl visų šitų *dalykų* Dievas pristatys tave *į teismą. ¹⁰ Taigi, iš savo širdies pašalink sielvartą ir atitolink nuo savo kūno †kančias, nes jaunatvė ir jaunystės aušra tėra tuštybė.

12

¹ Atsimink savo Kūrėją savo jaunystės dienomis, kol dar neateina blogosios dienos ir neprisiartina metai, apie kuriuos sakysi: „Man jie nepatinka!“ ⁷ Tada dulkės sugrįš į žemę, kaip buvo, o dvasia sugrįš pas Dievą, kuris ją davė. ⁸ Tuštybių tuštybė, – sako pamokslininkas, – visybė yra tuštybė. ¹³ *Visa išklausius, reikalo išvada tokia: bijok Dievo ir laikykis jo įsakymų, nes tai visa žmogaus *pareiga*, ¹⁴ kadangi Dievas pristatys †į teismą kiekvieną darbą, net kiekvieną paslėptą dalyką, ar jis *būtų* geras, ar blogas.

---

* **11:9** „į teismą“ – Žr. Mok 12:14. † **11:10** „kančias“ – Nors hbr. žodis כָּאֵי (ra) dažnai reiškia „blogi“, „blogybė“, „piktybė“, „nedorybė“, čia paralelizmas rodo, kad reiškia tą, kas kankina kūną taip, kaip sielvartas kankina širdį. * **12:13** „Visa išklausius, reikalo išvada tokia“ – Arba „Pasiklausykime viso reikalo išvados“. † **12:14** „į teismą“ – Žr. Mok 11:9.

Tikinčiųjų paveldo vertimas **The Holy Bible in Lithuanian, Believers' Heritage** **Translation**

Copyright © 2022 Believers' Bible Society, Inc.

Language: lietuvių (Lithuanian)

FBV: this translation is directly from the Hebrew and Greek text. It is licensed under a Creative Commons Attribution Share-Alike 4.0 Unported License. The intent is to be as faithful as possible to the original meaning without being awkward or misleading. The style is contemporary English, avoiding slang or colloquialisms, speaking to our modern society in a way people will understand. The Free Bible Version is a project of Free Bible Ministry www.freebibleministry.org

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-26

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Apr 2023 from source files dated 27 Apr 2023

b15e8d71-7158-5778-8480-4f1da5eff2ca